

gega lista ter navaja ob jednom tudi list, iz katerega je dolično citate posnel. Tega mnenja pa je tudi najbrže A. Gabršček sam, kajti prepričani smo, da je tudi on že večkrat posnel razna mesta iz družih listov ter jih ponatisnil v svoji „Soči“. To torej ne more biti nikaka lumparija, niti kako sleparstvo. Če pa misli A. Gabršček, da je bila lumparija in sleparstvo to, kar so obsegala ponatisnjena mesta iz „Soče“, in da je bil lump in slepar oni, ki je ono napisal, potem je to seveda njegova reč. Ako hoče toraj izvedeti kdo da je pisal one članke v „Soči“, iz katerih je „Gorica“ v vodniku predzadnje številke ponatisnila nekatera mesta, in mu hoče nategniti ušesa, potem naj se potruči k uredništvu „Soce“ ter naj jo vpraša, kdo bi bil oni A. G.—k, ki je na omenjenih člankih podpisal. Tega naj potem zgrabi za ušesa in naj mu jih fino nategne, ker mož to v resnici zasluži.

Hvaležnost po modernih nazorih. — V sredo popoldne se je odpeljal ogrski posestnik neki Hajnal z železnico iz Trsta v Gorico. V železniškem vozu se je seznanil z nekim 18 letnim Viktorjem Del Piccolo, kavarniškim natakarnjem, ki je doma iz Vidma. Razgovarjala sta se celo pot. Ko sta pa istopila na gorški postaji, zaupal je Del Piccolo prijaznemu Ogru, da nima niti beliča v svoji posesti. Mladenič se je Ogru smilil, in povabi ga s seboj ter mu plača nele samo večerjo, marveč priskrbi tudi sobo z dvema posteljama v Marzinijevi gostilni, kamor sta se podala okolo 10 zvečer oba počivat. Oger bil je utrujen in je vsled tega kmalu zaspal, ne pa tako Del Piccolo. Ko se je prepričal, da Oger trdo spi, je vstal, preiskal žepe ogrove obleke, kjer je našel 80 kron, 20 lir in nekaj drobiza. Pobravi vse to, jo je popihal. Ko se Hajnal za nekaj časa prebudi, zapazi, da je druga postelja prazna. Pri ti priliki pa se mu zbudi sum, ki je bil popolnoma opravičen. Naglo vstane, vžge luč in preišče obleko. Kar je toraj slutil, bila je resnica, kajti v žepih našel ni več niti novca. Naglo se obleče ter hiti na policijo, ki se je kaj podala iskat hvaležnega sopotnika Haynolovega in res se ji je posrečilo najti ga v neki kavarni na travniku. Pri njem so našli 86 kron 76 vin in 20 lir. Pri vsem tem bil je Hajnal voljan Del Piccolo podariti 10 kron ter je želel, da bi ga pustili na miru, ali policija bila je drugega mnenja in odpeljala je Del Piccola v zapor.

Iz Rihemberga nam pišejo: V sredo se je pričelo tudi pri nas delo na progi bohinske železnice med Dornbergom in Trstom. Začetek dela praznovali smo slovesno. Govorili so pri ti priliki g. ing. dr. Pick, kot zastopnik podjetništva, c. kr. nadkomisar ing. Liebschar in rihemberški župan g. Jos. Pavlica. C. kr. nadkomisar ing. g. Liebschar je napil cesarju. G. župan pa je rekel, da slavi rihemberška občina ta dan kot dan svojega preporeda ter ga sme z zlatimi črkami zapisati v svojo kroniko. Vsi govori vsprejeti so bili z navdušenimi „živio“—klici, posebno pa krepko so donei „živio“—klici našemu preljubljenemu cesarju. Potem so pa sledili udarci z motiko. Prvi udarec bil je oni c. kr. nadkomisarja ing. g. Liebscharja, potem oni voditelja podvetništva g. ing. dr. Picka, zatem oni g. župana. Sledili so tem še drugi udarci, raznih prisotnih oseb. Končno nas je povabil g. dr. Pick na kozarec sladkega vinca in na dober zagrižljaj. Med vsem tem pa so pokali topiči ter naznanjali pričetek dela daleč na okrog.

Nesreča pri prevažanju pripravljalnega orodja za bohinsko železnico. — Prejšnji teden prepeljati so hoteli, tako se nam pripoveduje, nekaj priprav za bohinsko železnico iz Kamenj v Rihemberg. Teža je bila tako velika, da je bilo vpreženih pred voz več parov konj. Ko so hoteli prepeljati voz čez brejski most, nahajajo se med Kamenjem in Kasovljem, zgodilo se je, da se je most pod težo udril. Konje so baje rešili, dočim se je na vozu naloženo blago prekuencilo v Vipavo. Koliko je na tem resnice, nam ni znano, ker se nam to, kakor rečeno, le pripoveduje. Ali pripoveduje se nam tudi, da so imeli omenjene reči peljati čez dornberški most in da so se v ta namen poprej obrnili do dotičnega cestnega odbora, ki jim pa tega ni dovolil. Nam toraj ni znano, koliko resnice da je na vsem tem pripovedovanju. Ako bi pa to res bilo, kar se nam pripoveduje, potem bi bila kriva nesreče res le lahkomišelnost.

Huda nesreča na morju. — Na morju blizu Gradeža se je dogodila te dni huda nesreča. Sedmorica oseb, med temi 1 frančiškan in en cerkvenik iz Barbane, dva moža in dve ženski in en čolnar, so se hoteli v malem čolnu pre-

vesti iz Gradeža v Barban. — Vsled viharja, ki je divjal, se je čoln v neposredni bližini gradeškega pristanišča preobrnil in vse osebe, ki so bile v čolnu, so padle v morje. Trojica njih so se rešili na kopno, drugi štirje so našli v valovju svojo smrt. — Rešili so se čolnar, en možki in ena ženska.

Novo sodno poslopje v Boveu. — Govorilo se je, da namerava justična uprava sezidati v Boveu novo sodno poslopje, v katerem bi dobila tudi davkarja svoje prostore. V tem poslopiju bi se nahajalo tudi stanovanje za sodnika. Poleg sodnega poslopja bi se napravili tudi zapori. Dotični načrti so baje že dogotavljeni. Stroški za omenjena dela proračunjeni so na 122.000 kron.

Ubil se je te dni v Imanju pri Šmartnem neki Gašperin. Gašperin je pil rad žganje. Nalezel se ga je baje preveč in je vsled tega tako nesrečno padel, da je ostal mrtev na tleh.

Nesreča. Ko je 51 letni Jožef Nikolavčič iz Gorenjega Cerovega kopal temeljno jamo za neko poslopje, zvalil se mu je kamen, ki je ležal blizu jame, na noge tako močno, da mu je ječno zlomil. Nesrečneža prepeljali so v tukajšnjo bolnišnico.

Ministrski predsednik dr. Körber v Trstu. — V torek zvečer okolo 9. ure se je pripeljal v Trst ministrski predsednik dr. Körber. Spremljala sta ga ministerjalna svetovalca dr. Sieghart in Regner pl. Bleyleben. Na kolodvoru ga je pričakoval tržaški namestnik grof Goëss z drugimi dostojanstveniki. Po običajnem vsprejemu se je odpeljal ministrski predsednik v spremstvu tržaškega namestnika v „Hotel de la Ville“. V sredo jutraj ob 9. uri pa se je udeležil dr. Körber spuščenja Lloydovega parnika „Körber“ v morje. Navzočih je bilo tudi mnogo drugih visokih gospodov, med njimi tudi trgovinski minister baron Call. Ko se je izpuščenje izvršilo, ogledal si je ministrski predsednik razne naprave v Lloydovem arsenalu. Med temi tudi velikanski žerjav (dvigalnik), ki je po velikosti drugi na vsem evropskem kontinentu. — Žerjav dvignil je neko ladjo na paro in jo prenese dalje. Od tam podal se je dr. Körber v stanovanje, kjer je sedaj začasno nastanjeno namestništvo. Pozneje si je ogledal gradnjo nove namestniške palače in slednjič, podal se je dr. Körber na parnik „Dalmatia“, s katerim je napravil mal izlet po tržaškem zalivu. Ob 6. uri popoldne bil je pri namestniku banket. Ob 8. uri pa je bil sijajen „soirée“ pri Lloydju. Ob polnoči podala sta se ministrski predsednik dr. Körber in trgovinski minister baron Call na parnik „Pelagosa“, kateri jih je prepeljal v Lovrano in na Volosko, kjer je dr. Körber obiskal soprogo trgovskega ministra barona Calla. V četrtek zvečer vrnil se je na Dunaj.

Tržaške občinske volitve pred državnim sodiščem. — V torek je pričela na Dunaju pred državnim sodiščem razprava o utokih proti zadnjim tržaškim občinskim volitvam. Na vrsto sta prišla utoka, katera sta uročila v imenu Slovencev odvetnik dr. Rybář in v imenu drugih tržaških meščanov odvetnik dr. Depangher. Slovenski volilci so namreč uročili ob času tržaških občinskih volitev več utokov pisanih v slovenskem jeziku. Tržaški magistrat pa ni hotel o teh utokih razpravljati, češ, da niso pisani v razpravnem jeziku, katerega se poslužuje magistrat. Zaradi tega je uročil toraj v imenu Slovencev odvetnik dr. Rybář pritožbo na državno sodišče. To pritožbo je zastopal na državnem sodišču odvetnik dr. Lenoch.

Dr. Lenoch je povdarjal, da v rekurzu Slovencev gre za stvar javnega interesa in ne za vprašanje, ki bi spadalo pod suvereniteto tržaškega mestnega sveta. Isti ima samo to pravico, da si sme določiti svoj razpravni jezik in v tem jeziku tudi izdajati svoje sklepe, ne sme pa odklanjati slovenskih spisov, ker je veliko število tržaških občanarjev slovenske narodnosti, kar izhaja tudi iz dejstva, da se nahaja v tržaški okolici deset občinskih ljudskih šol. Mestni svet je torej se svojo odklonitvijo slovenskih rekurzov kršil § 19. državnih osnovnih zakonov.

V četrtek je državno sodišče razglasilo svojo rzsodbo ter je spoznalo, da je tržaški magistrat kršil postavo, ker ni hotel razpravljati o ulogah slovenskih reklamantov, zato ker so bile pisane v slovenskem jeziku. Državno sodišče je toraj rzsodilo, da imajo tržaški Slovenci pravico ulagati slovenske spise na mestni tržaški magistrat, a isti da je dolžan o njih razpravljati ter jih reševati.

Utok dr. Depangherja pa je državno sodišče odbilo.

Stari gnjusni ples v isterskem deželnem zboru. — V četrtek popoldne je imel isterski deželni zbor sejo. Italijani,

kolikor na galeriji, kakor tudi poslanci in z njimi tudi sam deželni glavar, malomodri Mate Campite!li začeli so nastopati proti slovenski manjšini zopet na sličan način, kakor se je to zgodilo takrat, ko je isterski deželni zbor zboroval se v Poreču. Dočim so se pri zadnjem zasedanju Italijani nekoliko pomirili, kdo ve iz kakih ozirov, da so še precej mirno poslušali hrvatske in slovenske poslance, ko so govorili v svojem jeziku, začeli so zdaj zopet surovo rzsajati ter nastopati proti njim liki poulične barabe. Sam deželni glavar pa igra pri tem tako nesramno ulogo, kakoršne bi je ne mogel igrati nobeden drugi količkaj rzsodeni človek, in naj bi bil ta tudi najzagriženejši Italijan. Ko je namreč začel govoriti posl. Spinčić v hrvatskem jeziku, začela je galerija žvižgati in ropotati. Deželni glavar ji je zažugal, da jo da koj izprazniti, ako ne neha žvižgati in ropotati, ter ako se ne bo vedla dostojno. Čez nekaj časa se oglasi k besedi dr. Trinajstič in začne isto tako kakor Spinčić govoriti v hrvatskem jeziku. Na galeriji pričeli so zopet žvižgati in ropotati. Deželni glavar je pretrgal sejo in je zaukazal izpraznitev galerije. Ko je seja zopet pričela, nadaljeval je dr. Trinajstič svoj govor zopet v hrvatskem jeziku. Zdaj so pa prevzeli ulogo galerije italijanski poslanci, ki so začeli strašno rzsajati in tuliti. Deželni glavar šel jim je na vso moč na roko. Hotel je namreč dr. Trinajstiču odvzeti besedo. Proti temu je slovenska manjšina odločno protestirala. Dr. Laginja je poučil deželnega glavarja, da je njegova sveta dolžnost, držati se deželnozbornskega opravilnika. Deželni glavar je na Laginjeve besede odgovarjal neumno, ker malomodri Mate drugega tudi ne zna. Nastal je v zbornici hud vihar. Ker so se italijanski poslanci zbal, da ne bi ničesar opravili proti slovenski manjšini, je deželni glavar zopet sejo pretrgal ter rekel, da dá zopet galerijo odpreti, češ, da bode poulično pobalinstvo prišlo na pomoč italijanski večini. Ko je seja zopet pričela, oglasi se k besedi posl. Mandič, po tem, ko je dr. Trinajstič vendarle dokončal svoj govor. Posl. Mandič čita nekaj v hrvatskem jeziku. Bil je to njen predlog glede podpore po ujmah prizadetim siromašnim občinam. Iz začetka je hotel deželni glavar Mandiču čitanje preprediti. Ko je pa doznal, da je to, kar Mandič čita nujen predlog, dopustil je čitanje, ali kričanje v zbornici bilo je tako močno, da se je morala konečno seja zaključiti. Tako je torej začelo zasedanje isterskega deželnega zbora, v katerem zastopa večina manjšino, a manjšino večino isterskega prebivalstva.

Razpored ustanovnega shoda vseslovenske „Družbe treznosti“, ki bo v ponedeljek, 26. oktobra, v Ljubljani, v dvoranl knezoškofijske palaše (II. nadstropje.)

Dopolne ob 9. uri:
I. a) Otvoritev, b) Pozdrav in nagovor g. drž. in dež. poslanca vodja Povšeta.

II. Govori: 1. „Boj proti pijančevanju — apostolsko delo“, govori Jurij Trunk, župnik v Kazazah na Koroškem; 2. „Pijančevanje in delavsko ljudstvo“, dr. Ivan Ev. Krek; 3. „Alkohol in zdravje“, dr. med. Anton Breceelj, zdravnik.

Popoldne ob 2. uri:
I. Govori: 4. „Uzroki pijančevanja in kakó jih preprediti“, Ivan Štrukelj, učitelj na Robu; 5. „Popolna abstinenca“, pojasnuje Fr. Avsec, župnik v Šentjurju pod Kumom.

II. a) Revizija pravil, b) Razni navedeti, c) Resolucije, d) Volitev odbora.

III. Nagovor premilostnega gospoda knezoškofa.

Shod slovenskih odvetnikov v Ljubljani. — Jutri se bo vršil o Ljubljani shod vseh slovenskih odvetnikov. Na tem shodu razpravljale se bodo te-le točke: 1. Nagovor odborovega načelnika dr. Karola Trillerja. 2. Poročilo o ustanovitvi zveze slovenskih odvetnikov, referira dr. Valentin Krisper. 3. Poročilo o štajerskih justičnih razmerah referira dr. J. Hrašovec. 4. Poročilo o koroških justičnih razmerah, referira dr. Ferdinand Müller. 5. Poročilo o primorskih justičnih razmerah, referira dr. Otokar Rybář. 6. Eventualia.

Uradne ure na sodnjah. — Pravosodno ministerstvo je doposlalo vsem deželnim in okrožnim sodiščem okrožnico, s katero jih pozivlja, da izrečejo svoje mnenje o tem, ali bi ne bilo umestno urediti uradne ure na sodiščih tako, da bi trajale zdržema od 8. ure predpopoldne, pa do 2. ur popoldne. Večini uradnikov bi take uradne ure najbrže ugajale, pa tudi stranke ne bi imele nič proti uvedbi takih uradnih ur.

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka« mestne lekarne v Zagrebu,

Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvrnitve bolezni. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglas »Mestne lekarne« v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelma, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitku po K 2. — avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavitki za K 24.00 franko na vse avstrijske poštne postaje. V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Zahvala.

Povodom prebridke in nena-domestne izgube naše nad vse ljubljene hčerke oziroma sestre

Ivanke,

izreka podpisana družina najiskrenejsko zahvalo vsem, ki so v tako obilnem številu se udeležili žalostnega sprevoda. Posebej se še zahvaljuje preč. g. kuratu gabrij-skemu, Jož. Ferfolja, za skrb, ki je imel do blage pokojnice in za vodstvo pogrebne sprevoda; dalje rubinjskim in drugim dekletam, ki so za časa boleznij tolažile pokojnico, darovaliju venca, rubinjskim pevkam in pevcem za ginljivo nagrobno ter vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da se je pogreb tako častno izvršil. Bog plačaj stotero!

Boškini pri Rubijah, 20. okt. 1903.
Žalujoča družina Tomsič.

Mlekarska zadruga v Črničah,

ki je otvorila v ulici Morelli št. 5 svojo prodajalnico mleka, priporoča se našim mestnim rojakinjam.

Prodaja se pristno, sveže, neposneto mleko po 20 vin. liter, posneto po 10 vin. liter. — Smetana sladka po 1 K, kislja po 80 vin. liter. Namizno maslo (specjaliteta) po 2 K 80 vin. kg. Prodajalnica je ves dan odprta. Mleko se postavlja na željo tudi na dom. Večim odjemalcem dajejo se primerni popusti!

Priporočilo!

Josip Novič,
krojaški mojster
v Gorici, Gosposka ulica št. 21
(tik pošte)
prvo nadstropje,
se priporoča slavnemu občinstvu, čast. duhovščini v mestu in na deželi.

Ne v Ameriko!

V slovenski in hrvatski Istri, v bližini Trsta, prodaja se ali da v našem ob zelo ugodnih plačilnih pogojih več lepih posestev z gospodarskimi poslopiji.

Pojasunjenja je dobiti brezplačno v pisarni g. dr. Gregorina v Trstu, Molino piccolo 7. II.

**ROBARJEM
NAŠE GORO**

in slav. občinstvu sploh se priporoča v obisk

Kavarna „Central“
v Gorici na Travniku
(Piazza grande) tik cerkve sv. Ignacija.

monu, ampak to je izposojen denar, katera bo treba enkrat vrniti. Pa nič se bati, ker „neomejeno jamstvo“ že izpolni svojo dolžnost!

To je žalostno poglavje dnevne politike v Vašem mestu. O tem naj bi pisal Gab. uvodne članke za svojo „Soča“, namesto da je klobasal o „Krojaški zadrugi“, se vedno ponavljal, se oporekal ter brskal po smeteh, katere je poslovodja učence Bizajl tako po „naprednjaško“ nastal po navodih svojega učitelja, katerega „Soča“ pač dobro pozna. Pa še nekaj naj bi pisal, in sicer: Kdo je bil mešetar pri novejših naprednjaških „podjetjih“ in koliko stotakov mešetarine so temu mešetarju vrgli v žep „narodni pirnihi“? Le venz odkrito besedo, oče Andreje! O krasno rodoljubje, ki tako redi in pase! —

Šlednjič še eno o moralni zaušnici, katero je pritisnil Gab. slovenskemu imenu po naročenem „nemškem pisatelju“ v začetku tega dopisa, imenovane „Arbeitzeitung-e“. Oni podlistek naj bi širil po svetu slovensko ime, ime Gabrščekovih „narodnih piruhov“! Pa glejte šmenta! Niti enkrat se v celem podlistku ne omenja slovensko ime! Imenuje se pač „Konsortium von zehn namhaften (!) hiesigen Kaufleuten (!) und Industriellen (!)“, ali besede „slovenisch“ se Gabrščekov „pisatelj“ skrbno ogiblje in boji kot hudič križa. Ali niso to krasni „narodni piruhi“, ki morajo pred svetom zakrivati slovensko ime, kot skriva slab zakonski mož svoj poročni prstan. Ali ga vidite velikega Slovana, ki se sramuje pred Nemci izpovedati, da je Slovenec! — Nič čuda! Razumljivo onemu, kdor pozna špekulanta. Slovenci naj mu hodijo polnit oštariji, ker ju on imenuje slovenski. Nemci pa bi se utegnili ženirati slovenskih gostiln, zato: dol s slovenski imenom! Ali niso to divne razmere, ali ni to jekleno naprednjaško rodoljubje!?

A. K.

Politični pregled.

Deželni zbori.

Torkova seja kranjskega deželnega zbora bila je tako burna, da jo je moral deželni glavar zaključiti s pripomnjo, da naznani prihodnjo sejo poslancem pismenim potom na dom. Povod burnim prizorom dali so najprej popravki zapisnika prejšnje seje, potem pa imunitetna zadeva deželnega poslanca in učitelja g. Jakliča

V koroškem daželnem zboru so, kakor smo že omenili, nemški nacionalci protestirali proti rabi slovenskega jezika na koroških sodiščih. Dotični predlog je stavil posl. Maks Burger. Proti temu predlogu se je oglasil poleg poslanca Grafenauerja, ki je odločno odbijal surove napade na koroške Slovence in njih pravice, tudi kršč. socijalec, Nemeč, Gabriel Wein. Wein je rekel, da kršč. socijaleci so in ostanejo dobri Nemci. Nadalje pravi govornik:

Nemški nacionalci trdijo večkrat, da je nemška posest v nevarnosti, dejanja pa so dokazala drugače. Tudi tu se govori, da je narodni mir v nevarnosti, a to le kaže, kako gospoda umetno dela naroda vprašanja. Govornik meni, da je razporna točka, katero so privlekli v deželni zbor, prav notrajna stvar dveh odvetnikov. Gre se za to: ali ima slovenski odvetnik pravico, vlagati slovensko tožbo ali ne; če jo ima, je mu tudi deželni zbor ne more kratiti, in izgubljen čas je, razpravljati o tem! Modrijani nemških listov so hoteli dokazati, da slovenski odvetnik nima pravice, posluževati se slovensčine. — Tu odločuje postava. Pod to postavo je tudi ministerski predsednik, in zato je nepotrebno sklepati o tem. — S tem predlogom hočejo nacionalci samo nekoliko popraviti svoje nemštvo!

Ravno nemški nacionalci imajo najmanj pravice in povoda, se jeziti nad slovenskimi tožbami, ker se oni sami poslužujejo slovensčine, kadar se jim to zdi zanje primerno. Ob zadnjih deželnozbornih volitvah so oni izdali slovenski volivni oklic, ga razširili v tisočih izvodih in celo v mestu nabili nekaj izvodov. S tem so sami potrdili, da imajo Slovenci na Koroškem pravico do obstanka. — Nemški nacionalci ste izdajali slovenski časnik „Kmetški List“ in s tem pokazali, da je na Koroškem še ljudi, ki ne znajo govoriti nemški, in s katerimi se mora govoriti slovensko. Nemški gospodarji,

iščejo slovenskih poslov in delavcev, ker so ti ceneji in boljši.

Nemško-nacionalna stranka se je pogajala z najhujšimi sovražniki Nemcev, s Košu vci na Ogrskem, in tem ljudem na ljubo hočejo žrtvovati 2 milijona Nemcev na Ogrskem. Tedaj nemški nacionalci nimajo pravice, se vznemirjati radi slovenskih tožb. Iz teh razlogov, pravi govornik, in ker naj deželni zbor deluje gospodarsko, a ne pospešuje narodnih razprtij, je zoper predlog posl. Burgerja in predlaga, naj se preide na dnevni red.

V nižje avstrijskem deželnem zboru je stavil posl. Weisskirchner nujni predlog, vsled katerega bi se določila pristojbina za vsprejem v občinsko zvezo, in sicer 400 kron za one, katere bi občina prostovoljno vsprejela v občinsko zvezo in ki so avstrijski podaniki; 800 kron za one, ki so inozemci; a 500 kron za one, katerim občina v smislu postave iz leta 1896. ne more odreči vsprejema v občinsko zvezo.

Dr. Lueger je izjavil, da bode kakor do sedaj, tako tudi za naprej zahteval od vsakega učitelja, ki bi hotel biti nameščen na dunajskih mestnih šolah, častno besedo, da ni somišljenik socijalnih demokratov, kakor tudi ne somišljenik Wolfa in Schönererja.

Češki ministar.

Kljub raznim dementijem, pravi „Narodova Politika“, da bo Začek imenovan češkim ministrom in da se vrše mej Začkom in Körberjem dotična pogajanja. Ako bi se mladočeški klub temu resno vpiral, tedaj bo imenovan češkim ministrom kak Čeh brez politične barve.

Neredi na Lvovskem vseučilišču.

Pred nekaj dnevi so bili na Lvovskem vseučilišču hrupni neredi. Rusinski vseučiliščniki so grdo napadli vseučilišnega rektorja in ga grdo zmerjali. Vsled tega jih je bilo 8 za vedno relegiranih iz vseučilišča. Zdaj se je začelo proti omenjenim tudi sodnijsko postopati. Proti temu pa se upirajo tudi poljski vseučiliščniki, češ, da se s tem krši pravica svobode vseučiliščnikov.

Kriza na Ogrskem.

Razmere med kromo in Madjari postajajo vedno bolj napete. Lukacz ne ne postane ministerski predsednik. Prve dni tega tedna je Lukacz počel cesarju o programu, katerega je sestavila devetorica, in o zahtevah glade armade nahajajočih se v tem programu. Cesar je povedal Lukaczu, da ostane vedno na stališču, katero je bilo označeno v armadnem povelju. Naročil mu je objednem, da naznani to devetorici. Ta pa je ostala pri svojem programu, in je postal vsled tega položaj na Ogrskem silno resen. Madjarski listi pišejo jako bojevito. V prihodnjem tednu pride na Dunaju glade Ogrske najbrže do jako važnih odločb.

Hrvatske zadeve.

Prenaglili smo se, ko smo, pisoč o slavnosti, ki se je vršila o priliki odkritja Starčevićvega spomenika, zabilježili veselo dejstvo, da so se hrvatske opozicijske stranke zjediniše. Do tega namreč ni prišlo. Prišlo pa ni do tega za to, ker je čista stranka prava stavila hrvatski stranki prava nesprejemljive pogoje. Čista stranka prava noče namreč ničesar slišati o bratski slogi, ki naj bi se gojila med Hrvati, Srbi in Slovenci in sploh med Slovani. Takih pogojev pa hrvatska stranka prava ni hotela vsprejeti in je tudi prav storila, da jih ni, ker zamorejo Hrvatje le od složnega postopanja vseh Slovanov računati na boljše lastno bodočnost. Kdor dela proti slovenski slogi, ta dela gotovo tudi proti Hrvatju. Vodja čiste stranke prava je namreč znani dr. Frank, po katerega žilah se pretaka židovska kri in ki je svoje veroispovedanje tudi že menjal. Najnesrečnejša ura za naše brate Hrvatje je bila pač ona, v kateri se je približal ta človek pokojnemu hrvatskemu rodoljubu dr. Anti Starčeviću ter se mu tako prikupil, da je začel uživati njegovo zaupanje. Seve, da bi pokojnik o dr. Franku danes vse drugače mislil, ko bi bil še danes pri življenju. Dal Bog, da bi se naši bratje Hrvatje prej ko prej otresli tega človeka, ki napravlja na človeka utis, kakor da bi bil najet od najhujših sovražnikov hrvatskega naroda, da seje med njim vedno in vedno nesloga na najprefriganjši način.

Novi državni tajnik sv. Stolice in avstro-ogrski vnanja politika.

Rimski listi prinašajo vest, da je državnim tajnikom imenovan Mery del Val, dosedanji ravnatelj zavoda „dei nobili“, kjer se vzgajajo sinovi odličnih rodbin za papeževo diplomatično karijero. O njem gre splošen glas, da bo nadaljeval politiko kardinala Rampolle. Tudi mu pripisujejo vse sposobnosti in energijo, potrebno za to visoko dostojanstvo. S tem so menda končana tudi vsa ugibanja o

madjarski listi naše monarhije so ogorčeni na tem imenovanju in pogrevajo ono staro vest, da je grof Goluchowski svoječasno protestiral proti imenovanju imenovanega diplomata Merry del Val za papeževega zastopnika na Dunaju. Ako je bilo to res, potem je razvidno, kakove vspehe dosega avstrijska diplomacija na papeževem dvoru in kako znajo vpoštevati njene proteste! In prav je, da jih tako vpoštevajo. Saj sloni sedanje delovanje avstro-ogrskje diplomacije samo na bomastično razkričani moči avstro-ogrskih Nemcev in Madjarov.

Grofu Goluchowskemu ni bilo dovolj, da je se svojim znanim veto proti izvolitvi Rampolle temeljito blamiral našo monarhijo ne le pred katoliškimi, ampak pred vsem razumnim svetom, marveč je šel z novim protestom proti Mery del Valu po — novo blamažo. Nam, z našega slovenskega stališča more biti to le ljubo, ker je s tem dokazal sam Goluchowski, kako male važnosti so velike nemško-madjarske pene in ker bo to gotovo lep nauk za avstrijske Slovence, kako lahko bi, ako bi bili zložni in jednotni v svojem nastopanju, uničili ono mōro, ki jih tlači v njih notranjem razvoju, in bi ob enem lahko z odločnim posezanjem dajali bolj slovenski značaj vnanji politiki monarhije.

Iz Vatikana.

Kardinalski konzistorij bode v mesecu decembru tega leta. Takrat bode papež imenoval trdi nove nuncije za Dunaj in Lizabono. Naslednika msgr. Lorenzellija v Parizu bode imenoval po novem letu ali pa po obisku Loubeta v Rimu. Novi kardinali bodo baje msgr. Lorenzellij, msgr. Merry del Val in Calligari. Govori se tudi o promociji nadškofa v Beneventu in florenškega nadškofa. V decemborskem konzistoriju papež razven msgr. Merry del Vala ne bode imenoval nobenega drugega kardinala, toda v drugem konzistoriju, kateri bode nekoliko mesecev pozneje, bode imenoval enega ali dva angleška kardinala (msgr. Stonor ali nadškofa v Vestminsteru, msgr. Bourne), enega ameriškega kardinala (newyorškega nadškofa), enega avstro-ogrškega in enega nemškega kardinala. Ako se to res zgodi, potem bode plenum svetega kolegija, kateri ima šteti le 70 članov, prekoračen in vsi imenovani ne bodo mogli takoj dobiti rudečega klobuka.

Papeževa beseda.

Pij X. je vsprejel te dni dvornega svetnika Ludovika Pastor, ravnatelja avstrijskega zavoda za zgodovinsko raziskavanje. Ta mu je izročil izvod neke svoje knjige o zgodovini papežev od začetka srednjega veka in izrekel ob enem tudi upanje, da bode Pij X. še nadalje pustil odprt vatikanski arhiv učenjakom. Na to je odgovoril papež, da je njegova največja želja, da ostane vse pri starem, kajti „učenjaki naj le raziskujejo“, rekel je papež, „resnice se ni treba bati“.

Srbske zadeve.

Med skupščino in med kraljem nastal je zadnje dni nekaj konflikt. Tako poročajo namreč listi, ki bi radi videli v Srbiji same konflikte, od kar je prišel na srbski prestol mož odločno slovenskega mišljenja. Povod temu konfliktu bi bile dale namreč volitve, ali bolje rekoč, imenovanja v senat. Te volitve, ali imenovanja vrše se namreč tako-le: Skupščina predloži kralju imenik 16 oseb, od katerih določi kralj 8 imen, ki bi bili imenovani v senat. Istotako predloži kralj skupščini imenik 16 oseb, izmed katerih določi skupščina 8 imen, ki bi istotako bila določena za senat. Radikalci so navedli v svojem imeniku imena 16 najodločnejših radikalcev, dočim je postavil kralj v svoj imenik 16 liberalcev in naprednjakov. Večina skupščine pa bi hotela imeti v senatu 10 radikalcev, do česar pa na podlagi sestavljenih imenikov ne more priti. Vsled tega toraj konflikt. Posebno da razburja radikalce dejstvo, da je kralj postavil na prvo mesto svojega imenika ime bivšega ministra Jovan Jovanovića, ki je najhujši sovražnik radikalcev in ki je vodil tudi zadnje volitve v skupščino za časa kralja Aleksandra, pri katerih so bili izvoljeni sami liberalci, in je bil Jovanović tudi predsednik omenjene skupščine v dobi, ko se je izvršilo umorstvo kraljeve srbske dvojice.

Novi topovi za Srbijo.

Škodova tovarna v Plznju je poslala Srbiji nove brzostrelne topove, ki so se tako dobro obnesli, da je sklenila vlada naročiti 60 baterij.

Krvavi izgredi pri volitvah na Bolgarskem.

Na Bolgarskem se vrše volitve v sobranje. Pri teh volitvah teče kri. Po najnovejših poročilih bilo je že nad 400 oseb ranjenih. Ljudstvo je jako razjarjeno. Proti knezu se prirejajo grde demonstracije. Kneza Ferdinanda psnjejo za

Dogodki na Balkanu.

Bolgarsko prebivalstvo vseh občin, nahajajočih se na bolgarsko-turški meji, je pripravljeno na vstanek in na vojsko. Na mejo se pošiljejo močne vojne čete. Uradno časopisje sicer to zanika, ali temu zanikanju nikdo nič ne veruje. Tudi poročila, da pošilja Bolgarija rezerviste na dom, ne gre nobena vera. Istotako se ne smatra za resne nove sultanove ukaze do raznih poveljnikov turških vojnih čet, ki zaukazujejo strogo paziti na to, da se zaprečijo grozovitosti od strani vojaštva nasproti macedonskim kristijanom. Značilno je tudi to, da je sultan na noto, katerega sta mu doposlala avstrijski in ruski poslanik in ki se nanaša na zadnje ukrepe avstrijskega in ruskega ministra za zunanje zadeve o priliki sestanka obeh vladarjev, odgovoril, da so zahteve do Turčije prestroge ter prosi, da bi se vsaj nekoliko omilile.

Domače in razne novice.

† Profesor Jakob Žnidaršič.

V Sarajevem je umrl te dni starosta tamonjskih Slovencev, gosp. gimnazijalni profesor Jakob Žnidaršič. Pokojnik je bil navdušen narodnjak, središčina točka socijalnemu življenju Slovencev v Sarajevu in je bil delaven tudi na literarnem polju. Blag mu spomin!

Imenovanje dveh tajnih svetovalcev. — Listi javljajo: Vojnemu vikarju škofu Belopotockemu, in sekcijškemu načelniku v vojnem ministerstvu, Röckenzaumu, je podeljen naslov tajnega svetovalca.

Odlikovanje in imenovanje. — Ministerski predsednik je kakor voditelj pravosodnega ministerstva imenoval pisarniškega oficijala na deželnem sodišču v Trstu, Emila Forchiassinija pisarniškim predstojnikom v Rovinju.

Za „Šolski Dom“ je prejelo naše upravništvo: Saunig in Dekleva v Gorici 10 K.

Predsedništvo prejelo: Štefa Kinderčev v Gorici 20 K; Josip Ivančič na račun ustanovnine 100 K; Franc Sivec letnino 10 K; Nabrano v Gornji liberalno-klerikalnem klubu v lesenem hotelu pri Hudajužni 7 K; F. L. v Gorici 4 K; Anton Koren, trgovec v Gorici 24 K; Robarjev Janez 20 K; Franc Orešec vodja pripravljalnega razreda 5 K; Josip Makuc v Gorici 8 K; Konjedic & Zajec 25 K; Jožef Gorjanc, gostilničar v Gorici 5 K; Anton Rudež 1 K; Karol Draščik, pekovski mojster 5 K; A. J. v Gorici 2 K; A. Krušič, krojaški mojster 10 K; Ant. Pečenko, veleposestnik in trgovec v Gorici 10 K; Bajec Alojzij, zasebni uradnik 1 K; Ivan Gleščič, gostilničar v Gorici 5 K; F. O. v Gorici 6 K; Ludovik Premrou 2 K; Mat. Rutar, dež. sod. svetovalec 10 K; Jakob Gril 1 K; Leop. Reja, gostilničar v Gorici 2 K; France Gabršček, davkar v p. 5 K; Josip Primšar, župnik v Podmelcu 10 K; Oskar Gabršček, državni poslanec 60 K; Jernej Kopač, svečar v Gorici 10 K; (toliko tudi za pogorelec v Bovecu); Fr. Franké, vikar v Oseku (po poštni hranilnici) 10 K.

Mesečnino so plačali: Franc Čufer, krojaški mojster 2 K; Gustav Novak, prof. na c. kr. gimnaziji 2 K; M. Gabrielčič, dež. sodn. svetovalec 2 K; Andrej Tabaj, katehet 2 K; Janez Kokošar, župnik (za tri mesece) 6 K; dr. Fr. Žigon, prof. bogoslovja 2 K; Fr. Setničar, vodja v „Alojzijejšču“ 2 K; Ivan Mercina, vadnični učitelj 2 K; Jakob Čebular, prof. na c. kr. realki 3 K; Viktor Bežek, prof. na izobraževališču 2 K; Ant. Šantel, prof. na c. kr. gimnaziji 5 K; dr. A. N. Papež v Gorici 2 K; J. G. v Gorici 3 K; Jos. Zornik, trgovec v Gorici 2 K; Filip Pečenko kavarnar 2 K; dr. Franc Pavletič, odvetnik 5 K; Josip Ličan, kn.-nadšk. kapelan 3 K; Ivan Drufovka 2 K; Hedžet-Koritnik 2 K; J. Gvajz, prof. na izobraževališču 2 K; dr. Andrej Pavlica, stolni vikar 5 K; Josip Fon, sodni tajnik 2 K; Fr. Sivec, vadnični učitelj (za tri mesece) 6 K; Ivan Pirjevec, računarski višji svetovalec 2 K; Leopold Bolko, veleposestnik in deželni poslanec 10 K; Anton Jakonič, veleposestnik in deželni poslanec 2 K; Alojzij Kovačič, katehet 2 K.

Presrečna hvala vsem gospodom darovalcem in podpirateljem. Dobra vzgoja naše mladine naj jim bo stotero plačilo za njihovo požrtvovalnost!

Toraj ušesa mu hoče nategniti.

— V predzadnjem vodniku „Gorice“ smo ponatisnili nekaj mest iz raznih člankov „Soče“, tičočih se „Krojaške zadruge“, v katerih je pisatelj istih trdil, da je belo to, kar je poprej trdil da je črno. A. Gabršček je označil to kot lamparijo in sleparstvo. Nastane vprašanje, kaj je pravzaprav A. Gabršček označil kot lamparijo in sleparstvo. Po našem mnenju ni ne lamparija ne sleparstvo, ako kak

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“

Kdo

želi odstraniti vinske napake in bolezni?

Obrne naj se v mirodilnico (drogerijo)

A. Mazzolli,

v Gosposki ulici hiš. št. 6,

katera ima bogato zalogo naj-novejših in kemično čistih pripomočkov za ozdravljenje kakoršnihkoli vin.

Leop. Reja,
gostilničar „Pri Golobu“
na voglu ulice Morelli

Priporoča pr stna briska bela in črna vina. — Izborna kuhinja postreže o vsakem času z okusnimi mrzlimi in gorkimi jed li.

Zastopstvo za prodajo pravega ljubljanskega kislega zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi.

Anton Pucelj

brivec

priporoča svoji dve brivnici

na Travniku 21,

in

na Stolnem trgu 2.

Postrežba točna.

„Centralna
posojilnica“

v Gorici,

uradnje od 1 avg. naprej
od 8. zj. do 1. pop.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25.

priporoča castli duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičeveg mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Naznanilo preselitve

Naznanjam sl. občinstvu, da sem preselil svoj zobozdravniški ateljé s prvim oktobrom v

Corso Giuseppe Verdi 19.

(poprej Vrtna ulice) nasproti ljudskemu vrtu in ordinujem od 9.—12. ure predpoludne in od 2.—5. ure popoludne.

Med. univ. dr. B. Pikel,
zobozdravnik v Gorici.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštivilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupu.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Ravnokar je izšla

v zalogi

J. Blasnika nasl. v Ljubljani

VELIKA

PRATIKA

za prestopno leto

1904,

ki ima 366 dni.

Na svetlo dala c. kr. kmetijska družba.

Blasnikova „Velika Pratika“, ktero izdaja c. kr. kmetijska družba že nad pol stoletja, izhaja od svojega rojstva že čez sto let, je edinole prava, starodavna „Pratika“, ktero je mnogo let skrbno urejal rajni prvoboritelj Slovencev, dr. Janez Bleiweis in v. č. g. župnik Blaž Potočnik ter razni drugi učenjaki duhovskega in svetnega stanu. Ta „Pratika“ ima na prvi strani podobo sv. Jožefa kot uradno potrjeno varstvo znamko. Zatorej zahtevajte vedno le Blasnikovo „Veliko Pratico“, vsako drugo zavrnite kot nepravo!!!

„Vol. Pratika“ stane 24 v.

„Vol. Pratika“ stane 24 v.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, raket (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti

v Pevmi,

za Soškm mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Prodá se motor

za štiri konjske moči

na parno silo

v prav dobrem stanu.

Cena je prav nizka. — Kjë, pové upravnîstvo.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokavh ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženeje velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodec. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madronu“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja.

Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic)	K 4.— h	4 ducat (48 steklenic)	K 14.— h
2 „ (24 „ „ „)	8.— „	5 „ (60 „ „ „)	17.— „
3 „ (36 „ „ „)	11.— „		

Priznalnih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih uporabljali kapljice sv. Marka, ter popolnoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič, župnik; Ilija Manič, opaučar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,

Markov trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Kapljice sv. Marka.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnštvo se nabajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini b. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računajo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič.)

Drugo odprto pismo gospodu Andr. Pogorelec v Gorici.

Vse peša na svetu, tudi rešpekt pred Vami, gospod Pogorelec! Kako bi sicer bilo mogoče, da bi bili Vi v zaletu „Krojaške zadruge“ že 5. septembra t. l. vprašali v „Soči“: „Kaj pravi k temu naj-novejši klerikalni Jupiter tonans, po domače Gelazij Kopriva?“ — in da bi jaz do današnjega dne nato vprašanje ne bil odgovoril!? — Saj molke bi lahko opravičil z omenjenim, obžalovanju vrednim pomanjkanjem rešpekta, eventuelno tudi s staro, znano resnico, da ena prismoda lahko več vpraša nego more sedem modrijanov odgovoriti, toda to bi ne bila vsa resnica. — Bil sem tudi tako nepreviden, da sem Vas pogledal, ko ste tako široko zazijali! — Mamka božja, kaka odprtija! — Človek bi se je bil vstrašil, da niste v tistem trenutku pomolili v eni tudi svojega častitljivega jezika. Očividno ste hoteli z njega dolžino občinstvu imponirati, tako krčevito ste ga stezali. Ljudje so se pa muzali in z glavami majali. — Da, če bi bil ta večji junak, kdor ima daljši jezik! Pa svet je dandanašnji pokvarjen: „parkeljnu“ se smejejo že otroci od sedmega leta dalje! — Mene pa je mučil problem: Kako je mogoče imeti toliko jezika in tako malo možganov!?

Ne vem, ali sem pravo pogodil, zdi se mi pa, da se to mora tako-le razlagati: Vi, gospod Pogorelec, migate z jezikom preveč, možganov pa pri tem ne rabite nič. Zato se Vam je jezik tako močno razvil na kvar možganom. Bati se je resno, da Vam kmalu popolnoma opustioši kapodocijo — kakor da bi že sedaj tam ne bilo revščine dovolj! — Bogme, revščine dovolj! — Ali bi Vi bili sicer pričeli svojo bedasto gonjo proti „Krojaški zadrugi“? Saj je bilo vendar tako malo fosforja potreba, da bi bili uvideli, kake posledice more in mora imeti tako početje! — Ako bi se Vam posrečilo ugonobiti „Krojaško zadrugo“, bi s tem sami sebi pritisnili na čelo sramotni judežev pečat; kajti iz nizke, strankarske strasti ne bi uničili samo znamenitega narodnega podjetja v Gorici, temveč h kratu tudi lepo svoto narodnega

kapitla in precej krvavih žuljev slovenskih siromakov! — Ako bi se Vam pa Vaša nakana ne posrečila — — — — — no, kako je to, kedar se blamira zlobna škodoželjnost, to čutite sedaj, ubogi gospod Pogorelec!

Kako lepò je bilo še meseca julija t. l., ko ste v tej afèri v prvič odprli svoja mogočna usta, takrat, ko se je o Vašem junaštvu govorilo več „nego o umirajočem svetem očetu papežu“, kakor ste sami tako ponižno, duhovito in uklesno zatrjevali! Takrat je nekdo hodil okolu kakor rjovec lev ter iskral „kavcev“, da bi jih požrl. — — — — — No, kčža je bila podobna levovi, toda spredaj so štrlela v zrak sumljivo dolga ušesa, zadaj pa je krotko bingljal oskubljen repek. In ta glas! Oduren glas, pa domač glas, ki ni človeka prav nič spominjal tropičnih krajev! — Kako čudo, da so „kavci“ tega „puštic“—leva takoj pogruntali, se nanj vsuli z bučnim smehom in ga zajezdili eden za drugim. Tudi batin je padlo obilo, zasluženih batin. „Lev“ je sicer tudi pobrcal, kolikor je mogel, toda to je samo pomnožilo zabavo trdosrčnim „kavcem“; kajti brce so švigale v zrak, gvišne batine pa na hrbet „leva“. — — — — —

Tužna Vam majka, gospod Pogorelec! Se spominjate še, kako ste v „Soči“ 18. julija t. l. zakokodakali, naznanivši strmečemu svetu, da ste podali „obširno kazensko ovadbo na okrožno sodnijo in na državno pravdnštvo!“

— — — — — „In zdaj šele prične pravi ples! Na svidenje, gospodje!“ — — — — — tako ste „kavcem“ zmagovito zaklicali v svojem veličastvu! — — — — — Čakali smo velikih dogodkov, ki nam jih je veliki mož naznanjal, in dočakali smo — — — — — da je sodnija „kavcem“ „strašanske klerikalne mahinacije in sleparije“ dokazala? jih kaznovala? zaprla? — ne, — dočakali smo, da je ovaduh kot priča zaslisan sam svoja obrekovanja preklical in sam sebe po zobeh udaril! — — — — —

In kar se „plesu“ tiče, ki ste ga „kavcem“ obetali? Ali naj Vam povem svoje mnenje o tem „plesu“, gospod Pogorelec? — — — — — Ne? — — — — — Naj pa bo.

a toliko mi morate dovoliti, da Vam molče poklonim mučeniško palmo. V trpljenju naj Vas tolaži zavest, da ste batine dobili v boju za — „pravico in poštenje“ — i kajpada! — — — — —

Vaš zadnji članek v „Soči“ mi je posebno simpatičen. Vi ste za to, da mora vsak pisec s svojim podpisom in svojimi ušesi odgovarjati za vsako besedo, ki jo napiše. Jaz sem tudi za to. A vsi niso taki, kakor Vi in jaz. Na svetu je še mnogo potuhnjencev, ki imajo silno poželenje po ušesih svojega bližnjega in temu poželenju tudi strežejo, ne da bi svojih nšes v kako nevarnost postavljali. To ni prav. Grdo je zlasti in nevhvaležno, da se tako zataji, kdor je že Vas kedaj uhal, gospod Pogorelec. Kot bivši učitelj ste gotovo strokovnjak na tem polju in mi pritrđite, da je užitek pri uhanju povsem odvisen od kakovosti ušes. In Vaša ušesa, ne da bi se Vam hotel laskati, so izvanredno pripravna in vabljava za uhanje: človek jih zagradi lahko kar s celo roko in ima kaj potegniti! — — — — —

Da ste mi zdravi!

Vaš udani
Gelazij Kopriva.

V Gorici, dne 22. oktobra 1903.

Dopisi.

Iz goriške okolice, dne 11. oktobra 1903.

Vrag, le pridi narod vzeti,
Da mi daš le poln žep!

V zadnjem dopisu sem govoril o famoznem nemškem podlistku v nemški „Arbeitszeitung“, kateri podlistek si je naročil Gabršček za reklamo svojima oštarijama, s čimer je šel v svojem brezvestnem farbanju slovenske javnosti še za korak dalje. Ta človek res misli, da ga je Bog poslal na svet za nekega gospodovalca goriških Slovencev. V svojih razburjenih možganih si revček domišlja, da je on, Bog ve, kako visoko nad nami in vsi mi drugi nizko nizko pod njim. V svoji „Soči“ se čuti tako neomejenega vladarja čez slovensko javnost, kakor je razpolagal kak staroveški tiran čez življenje in smrt svojih podložnikov. On sam si lasti pravico izražanja javnega mnenja slovenskega. Slovincem goriškim ne bodi prav, koristno,

škodljivo, kar je večini prav, koristno in škodljivo... ne, ampak kar je njemu prav, koristno in škodljivo. S tega zares že smešnega stališča motri on goriški slovenski svet, ti uprav otročji nazori vladajo njegovo pero, da se po „Soči“ zadira in praska, da komandira in razgraja kakor kak turški paša. Gabršček živi v omotici, v veliki omotici. On misli, da ima še vedno na strani dr. Gregorčiča, ki mu je bil enojka, s katero je nekaj reprezentiral. On misli še vedno, da ima „Soča“ med goriškimi Slovenci veljavno besedo kakor nekdanj. On se ne zaveda, da je s svojim v etičnem oziru res mersarskim peresom v „Soči“ uničil to, kar so ji nabavili rodoljubni možje pred njim. Gotovo je, da prekinjajo Gabrščkovo omotico tudi jasni in trezni hipi, da se večkrat prijemlje za glavo in vzdihva: „Kam sem zašel!?“ Pa kaj, ko je tako daleč zabredel, da si je vrnitev za vselej zaprl. Zato drvi dalje, vedno nižje in nižje, slušajoč le pogubni glas svoje — strasti. In ta strast mu šepeta na uho: Nekdanjega ugleda nesebičnega rodoljuba, kolikor si ga imel, ne rešiš več; pusti, naj ga zlodej vzame; do tedaj ga izkoriščaj še pridno za svoje namene.

V tem štadiju svoje narodne karijere, živi torej zdaj A. Gab. Plezanje na krmilo naprednjaških denarnih zavodov, uklepanje denarja teh zavodov, ali, bolje rečeno, „neomenjenega jamstva“ za nepremišljeno, neprevidno, kočljivo in nevarno, denarne moči goriških Slovencev daleč prese-gajoča zidanja, nakupovanje hiš in hotelov itd., to so prizori iz zadnjega akta Gabrščkove lahkomišljene igre s slovenskim rodoljubjem.

⊗ usodnih posledicah te igre za Slovence na Goriškem se bode še govorilo. Na tem obzorju se nabirajo pogubonosni sivi oblaki, kateri utegnejo prinesiti točo in strele ne le „podjetni deseterici“, ampak tudi velikemu številu Slovencev na Goriškem, in moralni polom vsemu narodu. Za danes le rečem, da denar, s katerim se uganjajo v Vašem mestu zidalne orgije, ni denar iz pekla, katerega bi bil morda hudč prinesel v Gorico, prisiljen po Gabrščkovem kala-

PODLISTEK.

9

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

(Dalje.)

„Hohò, Tone, kod te nosi slana, da te ni bilo tako dolgo ne na nebu, ne na zemlji?“ zakliče Kozmek uže od daleč Severju.

„Kod nosi pa tebe šment, ako bi se smelo vedeti?“

„Ha... ha, šment — šment nosi! Lahko vprašaš sedaj, ko si se prelevil v gospoda. — Kaj sva ti sedaj jaz in moja koliba!“

„Ne govori tako, Kozmek, če nočeš, da sva si povedala sedaj zadnjo besedo! — Kako ti pa gre sedaj? — Je-li kaj mokrega?“

„Slabo, šmentrano slabo mi gre v tem oziru. Svet je slekel staro kožo. Nekdanj, ko smo se mi držali še malo bolj po konci, bilo je drugače. Pili smo ga — hej, da je bilo veselje!“

„Ha, kaj boš neki hvalil stare čase! — Piškavo bilo je nekdanj, piškavo je sedaj in piškavo bo do konca.“

„Amen“ pristavi Meak z očmi zamisljenimi v tlo. „Cemu bi se cmerdill! — Saj veš, kako sva pela nekdanj:

Mošnjica je prazna,
Kozarček izpit;
A vendar še upam,
Ker imam — kredit.

„Ej, ti lahko vriskaš in poješ, ker ti gre dobro; a pri meni je žaltava, veš, žaltava. Moj voz gre pod cesto.“

„Buu... mraz me stresa! — Kako govoriš!? — Ti, Kozmek, čuj! — Kako je pa s tvojo ljubeznijo? Kaj pravi Špela?“

„Se ti-li meša, ka-li? — Kakšna ljubezen? — Špela? — Jaz sem nedolžen.“

„Hm, čemu bi skrival meni? — Kar povej, kakor si mi povedal onega večera — bilo je o pustu — ko si se ga bil malo navlekel v Lesju.“

„Jaz — povedal? — Pojdi, ne sanjaj ob belem dnevu!“

„Ni mi treba sanjati! — Povedal si mi, pa je. Še dobro vem, da so cikale tvoje besede nekako na zakon.“

„Veš kaj, Tone? — Samec sem prišel na svet, samec pojdem v grob, tudi če bi letale za mano same princezinje. Vrag je ta, škrat je ona. Druga je hujša od druge.“

„Ej, da bi ti vedel, kaj je žena možu, govoril bi tovor. Nositi ga mora, ko si ga naloži, rad ali nerad.“

Hojdri-hojlaleja,
Hojdri-hojlalo,
Ko drugoga nimam,
Pa pijem — vodó.“

„Ha, čemu bi se zvijsal, Kozmek; saj vem, da misliš drugače, nego govoriš. Ti in Špela imata nekaj mej sabo in vzeti se mislita tudi. Kaj bi ongavil, ko je res tako!“

„Gotovo ti je kdo vse to natvezil na nos. — A ne veruj vragu, ker vse je črno, kar oblazi sè svojim jezikom. Kar se pa tiče ženitve, ljubezni in drugih nemožatih opravil, povem ti to-le: Če imaš ženo, je dobro; če je nimaš, je bolje; če je ne poželiš, je pa najbolje.“

„Vse lepo in prav, Kozmekček. Povedal si jo kakor Salomon. — A priznal si vendar-le toliko, da je dobro imeti ženo, ha... ha...“

„No — hentaj — kedaj sem pa to tajil? — V hiši so nekatera dela, katerih se ne more lotiti mož tako lahko, kakor ženska. Tudi pri meni — Bog me varuj slabe misli — ne bi bila sem pa tje nepotrebna kaka ženska roka.“

„No vidiš, tako se govori! — Špela bi bila res kot nalašč zá-te. — Če bi bil jaz v tvoji koži, ne bi odlašal s tem kar nič več. Res je ona malo priletna, a nič ne de, bode vsaj pametna.“

„Kaj si dejal, — priletna? — Kako ti bo priletna? — Šestdeset jih je imela pomladi, ko so proso

(Dalje pride.)

gega lista ter navaja ob jednom tudi list, iz katerega je dotične citate posnel. Tega mnenja pa je tudi najbrže A. Gabršček sam, kajti prepričani smo, da je tudi on že večkrat posnel razna mesta iz družih listov ter jih ponatisnil v svoji „Soči“. To torej ne more biti nikaka lumparija, niti kako sleparstvo. Če pa misli A. Gabršček, da je bila lumparija in sleparstvo to, kar so obsegala ponatisnjena mesta iz „Soče“, in da je bil lump in slepar oni, ki je ono napisal, potem je to seveda njegova reč. Ako hoče toraj izvedeti kdo da je pisal one članke v „Soči“, iz katerih je „Gorica“ v vodniku predzadnje številke ponatisnila nekatera mesta, in mu hoče nategniti ušesa, potem naj se potrudi k uredništvu „Soče“ ter naj jo vpraša, kdo bi bil oni A. G—k, ki je na omenjenih člankih podpisan. Tega naj potem zgrabi za ušesa in naj mu jih lino nategne, ker mož to v resnici zasluži.

Hvaležnost po modernih nazorih. — V sredo popoldne se je odpeljal ogrski posestnik neki Hajnal z železnico iz Trsta v Gorico. V železniškem vozu se je seznanil z nekim 18 letnim Viktorjem Del Piccolo, kavarniškim nakarjem, ki je doma iz Vidma. Razgovarjala sta se celo pot. Ko sta pa istopila na gorški postaji, zaupal je Del Piccolo prijaznemu Ogru, da nima niti beliča v svoji posesti. Mladič se je Ogru smilil, in povabi ga s seboj ter mu plača nele samo večerjo, marveč priskrbi tudi sobo z dvema posteljama v Marzinijevi gostilni, kamor sta se podala okolo 10 zvečer oba počivat. Oger bil je utrujen in je vsled tega kmalu zaspal, ne pa tako Del Piccolo. Ko se je prepričal, da Oger trdo spi, je vstal, preiskal žepe ogrove obleke, kjer je našel 80 kron, 20 lir in nekaj drobiža. Pobravlši vse to, jo je popihal. Ko se Hajnal za nekaj časa prebudi, zapazi, da je druga postelja prazna. Pri ti priliki pa se mu zbudi sum, ki je bil popolnoma opravičen. Naglo vstane, vžge luč in preišče obleko. Kar je toraj slutil, bila je resnica, kajti v žepih našel ni več niti novca. Naglo se obleče ter hiti na policijo, ki se je koj podala iskat hvaležnega sopotnika Haynolovega in res se ji je posrečilo najti ga v neki kavarni na travniku. Pri njem so našli 86 kron 76 vin in 20 lir. Pri vsem tem bil je Hajnal voljan Del Piccolo podariti 10 kron ter je želel, da bi ga pustili na miru, ali policija bila je drugega mnenja in odpeljala je Del Piccola v zapor.

Iz Rihemberga nam pišejo: V sredo se je pričelo tudi pri nas delo na progi bohinske železnice med Dornbergom in Trstom. Začetek dela praznovali smo slovesno. Govorili so pri ti priliki g. ing. dr. Pick, kot zastopnik podjetništva, c. kr. nadkomisar ing. Liebschar in rihemberški župan g. Jos. Pavlica. C. kr. nadkomisar ing. g. Liebschar je napisal cesarju. G. župan pa je rekel, da slavi rihemberška občina ta dan kot dan svojega prepoda ter ga sme z zlatimi črkami zapisati v svojo kroniko. Vsi govori vsprejeti so bili z navdušenimi „živio“—klici, posebno pa krepko so doneli „živio“—klici našemu preljubljenemu cesarju. Potem so pa sledili udarci z motiko. Prvi udarec bil je oni c. kr. nadkomisarja ing. g. Liebscharja, potem oni voditelja podjetništva g. ing. dr. Picka, zatem oni g. župana. Sledili so tem še drugi udarci raznih prisotnih oseb. Konečno nas je povabil g. dr. Pick na kozarec sladkega vinca in na dober zagrižljaj. Med vsem tem pa so pokali topiči ter naznanjali pričetek dela daleč na okrog.

Nesreča pri prevažanju pripravljalnega orodja za bohinsko železnico. — Prejšnji teden prepeljati so hoteli, tako se nam pripoveduje, nekaj priprav za bohinsko železnico iz Kamenj v Rihemberg. Teža je bila tako velika, da je bilo vpreženih pred voz več parov konj. Ko so hoteli prepeljati voz čez brejski most, nahajajoč se med Kamenjem in Kasovljem, zgodilo se je, da se je most pod težo udrl. Konje so baje rešili, dočim se je na vozu naloženo blago prekučnilo v Vipavo. Koliko je na tem resnice, nam ni znano, ker se nam to, kakor rečeno, le pripoveduje. Ali pripoveduje se nam tudi, da so imeli omenjene reči peljati čez dornberški most in da so se v ta namen poprej obrnili do dotičnega cestnega odbora, ki jim pa tega ni dovolil. Nam toraj ni znano, koliko resnice da je na vsem tem pripovedovanju. Ako bi pa to res bilo, kar se nam pripoveduje, potem bi bila kriva nesreče res le lahkomišelnost.

Huda nesreča na morju. — Na morju blizu Gradeža se je dogodila te dni huda nesreča. Sedmorica oseb, med njimi, so se hoteli v malem čolnu pre-

vesti iz Gradeža v Barban. — Vsled viharja, ki je divjal, se je čoln v neposredni bližini gradeškega pristanišča preobrnil in vse osebe, ki so bile v čolnu, so padle v morje. Trojica njih so se rešili na kopno, drugi štirje so našli v valovju svojo smrt. — Rešili so se čolnar, en možki in ena ženska.

Novo sodno poslojje v Bovecu. — Govori se, da namerava justična uprava sezidati v Bovecu novo sodno poslojje, v katerem bi dobila tudi davkarija svoje prostore. V tem poslojju bi se nahajalo tudi stanovanje za sodnika. Poleg sodnega poslojja bi se napravili tudi zapori. Dotični načrti so baje že dogotavljeni. Stroški za omenjena dela proračunjeni so na 122.000 kron.

Ubil se je te dni v Imenju pri Šmartnem nek. Gašperin. Gašperin je pil rad zganje. Nalezal se ga je baje preveč in je vsled tega tako nesrečno padel, da je ostal mrtev na tleh.

Nesreča. Ko je 51 letni Jočef Nikolavčič iz Gorenjega Cerovega kopal temeljno jamo za neko poslojje, zvalil se mu je kamen, ki je ležal blizu jame, na noge tako močno, da mu je jedno zlomil. Nesrečneža prepeljali so v tukajšnje bolnišnico.

Ministerski predsednik dr. Körber v Trstu. — V torek zvečer okolo 9. ure se je pripeljal v Trst ministerski predsednik dr. Körber. Spremljala sta ga ministerjalna svetovalca dr. Sieghart in Regner pl. Bleyleben. Na kolodvoru ga je pričakoval tržaški namestnik grof Goëss z drugimi dostojanstveniki. Po običajnem vsprejemu se je odpeljal ministerski predsednik v spremstvu tržaškega namestnika v „Hotel de la Ville“. V sredo zjutraj ob 9. uri pa se je udeležil dr. Körber spuščenja Lloydovega parnika „Körber“ v morje. Navzočih je bilo tudi mnogo drugih visokih gospodov, med njimi tudi trgovinski minister baron Call. Ko se je izpuščenje izvršilo, ogledal si je ministerski predsednik razne naprave v Lloydovem arsenalu. Med temi tudi velikanski žerjav (dviгалnik), ki je po velikosti drugi na vsem evropskem kontinentu. — Žerjav dvignil je neko ladjo na paro in jo prenese dalje. Od tam podal se je dr. Körber v stanovanje, kjer je sedaj začasno nastanjeno namestništvo. Pozneje si je ogledal gradnjo nove namestniške palače in slednjič, podal se je dr. Körber na parnik „Dalmatia“, s katerim je napravil mal izlet po tržaškem zalivu. Ob 6. uri popoldne bil je pri namestniku banket. Ob 8. uri pa je bil sijajen „soirée“ pri Lloydju. Ob polnoči podala sta se ministerski predsednik dr. Körber in trgovinski minister baron Call na parnik „Pelagosa“, kateri jih je prepeljal v Lovrano in na Volosko, kjer je dr. Körber obiskal sopogo trgovinskega ministra barona Calla. V četrtek zvečer vrnil se je na Danaj.

Tržaške občinske volitve pred državnim sodiščem. — V torek je pričela na Dunaju pred državnim sodiščem razprava o utokih proti zadnjim tržaškim občinskim volitvam. Na vrsto sta prišla utoka, katera sta uročila v imenu Slovencev odvetnik dr. Rybář in v imenu drugih tržaških meščanov odvetnik dr. Depangher. Slovenski volilci so namreč uročili ob času tržaških občinskih volitev več utokov pisanih v slovenskem jeziku. Tržaški magistrat pa ni hotel o teh utokih razpravljati, češ, da niso pisani v razpravnem jeziku, katerega se poslužuje magistrat. Zaradi tega je uročil toraj v imenu Slovencev odvetnik dr. Rybář pritožbo na državno sodišče. To pritožbo je zastopal na državnem sodišču odvetnik dr. Lenoch.

Dr. Lenoch je povdarjal, da v rekurzu Slovencev gre za stvar javnega interesa in ne za vprašanje, ki bi spadalo pod suvereniteto tržaškega mestnega sveta. Isti ima samo to pravico, da si sme določiti svoj razpravni jezik in v tem jeziku tudi izdajati svoje sklepe, ne sme pa odklanjati slovenskih spisov, ker je veliko število tržaških občinarjev slovenske narodnosti, kar izhaja tudi iz dejstva, da se nahaja v tržaški okolici deset občinskih ljudskih šol. Mestni svet je torej se svojo odklonitvijo slovenskih rekurzov kršil § 19. državnih osnovnih zakonov.

V četrtek je državno sodišče razglasilo svojo razsodbo ter je spoznalo, da je tržaški magistrat kršil postavo, ker ni hotel razpravljati o ulogah slovenskih reklamantov, zato ker so bile pisane v slovenskem jeziku. Državno sodišče je toraj razsodilo, da imajo tržaški Slovenci pravico ulagati slovenske spise na mestni tržaški magistrat, a isti da je dolžan o njih razpravljati ter jih reševati.

Utok dr. Depangherja pa je državno sodišče odbilo.

kolikor na galeriji, kakor tudi poslanci in z njimi tudi sam deželni glavar, malomodri Mate Campitelli začeli so nastopati proti slovanski manjšini zopet na sličem način, kakor se je to zgodilo takrat, ko je isterski deželni zbor zboroval še v Poreču. Dočim so se pri zadnjem zasedanju Italijani nekoliko pomirili, kdo ve iz kakih ozirov, da so še precej mirno poslušali hrvatske in slovenske poslance, ko so govorili v svojem jeziku, začeli so zopet surovo razsajati ter nastopati proti njim liki poulične barabe. Sam deželni glavar pa igra pri tem tako nesramno ulogo, kakoršne bi je ne mogel igrati nobeden drugi količak razsoden človek, in naj bi bil ta tudi najzagriženejši Italijan. Ko je namreč začel govoriti posl. Spinčić v hrvatskem jeziku, začela je galerija zvižgati in ropotati. Deželni glavar ji je zažugal, da jo da koj izprazniti, ako ne neha zvižgati in ropotati, ter ako se ne bo vedla dostojno. Čez nekaj časa se oglasi k besedi dr. Trinajstić in začne isto tako kakor Spinčić govoriti v hrvatskem jeziku. Na galeriji pričeli so zopet zvižgati in ropotati. Deželni glavar je pretrgal sejo in je zaukazal izpraznitev galerije. Ko je seja zopet pričela, nadaljeval je dr. Trinajstić svoj govor zopet v hrvatskem jeziku. Zdjaj so pa prevzeli ulogo galerije italijanski poslanci, ki so začeli strašno razsajati in tuliti. Deželni glavar šel jim je na vso moč na roko. Hotel je namreč dr. Trinajstiću odvzeti besedo. Proti temu je slovanska manjšina odločno protestirala. Dr. Laginja je poučil deželnega glavarja, da je njegova sveta dolžnost, držati se deželnozbornskega opravilnika. Deželni glavar je na Laginjeve besede odgovarjal neumno, ker malomodri Mate družega tudi ne zna. Nastal je v zbornici hud vihar. Ker so se italijanski poslanci zbalji, da ne bi ničesar opravili proti slovanski manjšini, je deželni glavar zopet sejo pretrgal ter rekel, da dá zopet galerijo odpreti, češ, da bode poulično pobalinstvo prišlo na pomoč italijanski večini. Ko je seja zopet pričela, oglasi se k besedi posl. Mandić, po tem, ko je dr. Trinajstić vendarle dokončal svoj govor. Posl. Mandić čita nekaj v hrvatskem jeziku. Bil je to nujen predlog glede podpore po njmah prizadetim siromašnim občinam. Iz začetka je hotel deželni glavar Mandiću čitanje preprečiti. Ko je pa doznal, da je to, kar Mandić čita nujen predlog, dopustil je čitanje, ali kričanje v zbornici bilo je tako močno, da se je morala konečno seja zaključiti. Tako je torej začelo zasedanje isterskega deželnega zbora, v katerem zastopa večina manjšino, a manjšino večino isterskega prebivalstva.

Razpored ustanovnega shoda vseslovenske „Družbe treznosti“, ki bo v ponedeljek, 26. oktobra, v Ljubljani, v dvorani knezoškofjske palaše (II. nadstropje.)

Dopolodne ob 9. uri:
I. a) Otvoritev, b) Pozdrav in nagovor g. drž. in dež. poslanca vodja Povšeta.

II. Govori: 1. „Boj proti pijančevanju — apostolsko delo“, govori Jurij Trunk, župnik v Kazazah na Koroškem; 2. „Pijančevanje in delavsko ljudstvo“, dr. Ivan Ev. Krek; 3. „Alkohol in zdravje“, dr. med. Anton Brečelj, zdravnik.

Popoldne ob 2. uri:
I. Govori: 4. „Uzroki pijančevanja in kakó jih preprečiti“, Ivan Štrukelj, učitelj na Robu; 5. „Polna abstinenca“, pojasnuje Fr. Avsec, župnik v Šentjurju pod Kumom.

II. a) Revizija pravil, b) Razni navsveti, c) Resolucije, d) Volitev odbora.

III. Nagovor premilostnega gospoda knezoškofa.

Shod slovenskih odvetnikov v Ljubljani. — Jutri se bo vršil o Ljubljani shod vseh slovenskih odvetnikov. Na tem shodu razpravljale se bodo te-le točke: 1. Nagovor odborovega načelnika dr. Karola Trillerja. 2. Poročilo o ustanovitvi zveze slovenskih odvetnikov, referira dr. Valentin Krisper. 3. Poročilo o štajerskih justičnih razmerah referira dr. J. Hrašovec. 4. Poročilo o koroških justičnih razmerah, referira dr. Ferdinand Müller. 5. Poročilo o primorskih justičnih razmerah, referira dr. Otokar Rybář. 6. Eventualia.

„Slovensko katoliško akademsko društvo „Zarja“ v Gradeu“ ima v sredo 28. t. m. zvečer ob 8. uri v prostorih restavracije „Schillerhof“, Schillerstrasse št. 53, svoj 1. redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega obdobja zbora; 2. čitanje event. poročila bratskega društva „Danica“ na Dunaju; 3. poročilo odbora; 4. sprejem novih članov; 5. volitev novega odbora; 6. slučajnosti.

Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvrnitve boleznij. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglas „Mestne lekarne“ v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelma, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitku po K 2.— avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavitki za K 24.00 franko na vse avstrijske poštne postaje. V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Zahvala.

Povodom prebriske in nena-domestne izgube naše nad vse ljubljene hčerke oziroma sestre

Ivanke,

izreka podpisana družina najskre-nejško zahvalo vsem, ki so v tako obilnem številu se udeležili žalostnega sprevoda. Posebej se še zahvaljuje preč. g. kuratu gabrij-skemu, Jož. Ferioltja, za skrb, ki je imel do blage pokojnice in za vodstvo pogrebne sprevoda; dalje rubinjskim in drugim dekle-tam, ki so za časa bolezni tola-žile pokojnico, darovatelju venca, rubinjskim pevkam in pevcem za ginljivo nagrobno ter vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da se je pogreb tako častno iz-vršil. Bog plačaj stotero!

Boškini pri Rubijah, 20. okt. 1903.
Žalujoča družina Tomsič.

Mlekarska zadruga v Črničah,

ki je otvorila v ulici Morelli št. 5 svojo prodajalnico mleka, priporoča se našim mestnim rojakinjam.

Prodaja se pristno, sveže, neposneto mleko po 20 vin. liter, posneto po 10 vin. liter. — Smetana sladka po 1 K, kislja po 80 vin. liter. Namizno maslo (specjaliteta) po 2 K 80 vin. kg. Prodajalnica je ves dan odprta. Mleko se postavlja na željo tudi na dom. Večim odjemalcem dajejo se primerni popusti!

Priporočilo!

Josip Novič,
krojaški mojster
v Gorici, Gosposka ulica št. 21
(tik pošte)
prvo nadstropje,
se priporoča slavnemu občinstvu, čast. duhovščini v mestu in na deželi.

Ne v Ameriko!

V slovenski in hrvatski Istri, v bližini Trsta, proda se ali da v našem ob zelo ugodnih plačilnih pogojih več lepih posestev z gospodarskimi poslojji.

Pojasnenja je dobiti brezplačno v pisarni g. dr. Gregorina v Trstu, Molino piccolo 7. II.

**ROMANJEN
NAST. GORO**
in slav. občinstvu sploh se priporoča v obisk
Kavarna „Central“
v Gorici na Travniku
(Piazza grande) tik
cerkve sv. Ignacija.

monu, ampak to je izposojen denar, katerega bo treba enkrat vrniti. Pa nič se bati, ker „neomejeno jamstvo“ že izpolni svojo dolžnost!

To je žalostno poglavje dnevne politike v Vašem mestu. O tem naj bi pisal Gab. uvodne članke za svojo „Soča“, namesto da je klobasal o „Krojaški zadruzi“, se vedno ponavljal, se oporekal ter brskal po smeteh, katere je poslovodja učeneč Bizajl tako po „naprednjaško“ nastlal po navodih svojega učitelja, katerega „Soča“ pač dobro pozna. Pa še nekaj naj bi pisal, in sicer: Kdo je bil mešetar pri novejših naprednjaških „podjetjih“ in koliko stotakov mešetarine so temu mešetarju vrgli v žep „narodni piruhi“? Le venz odkrito besedo, oče Andreje! O krasno rodoljubje, ki tako redi in pase! —

Slednjic še eno o moralni zaušnici, katero je pritisnil Gab. slovenskemu imenu po naročenem „nemškem pisatelju“ v začetku tega dopisa, imenovane „Arbeitszeitung-e“. Oni podlistek naj bi širil po svetu slovensko ime, ime Gabrščekovih „narodnih piruhov“! Pa glejte šmenta! Niti enkrat se v celem podlistku ne omenja slovensko ime! Imenuje se pač „Konsortium von zehnamhaften (!) hiesigen Kaufleuten (!) und Industriellen (!)“, ali besede „slovensch“ se Gabrščekov „pisatelj“ skrbno ogiblje in boji kot hudič križa. Ali niso to krasni „narodni piruhi“, ki morajo pred svetom zakrivati slovensko ime, kot skriva slab zakonski mož svoj poročni prstan. Ali ga vidite velikega Slovana, ki se sramuje pred Nemci izpovedati, da je Slovenec! — Nič čuda! Razumljivo onemu, kdor pozna špekulanta. Slovenci naj mu hodijo polnit očistariji, ker ju on imenuje slovenski. Nemci pa bi se utegnili ženirati slovenskih gostiln, zato: dol s slovenskim imenom! Ali niso to divne razmere, ali ni to jekleno naprednjaško rodoljubje!?

A. K.

Politični pregled.

Deželni zbori.

Torkova seja kranjskega deželnege zboru bila je tako burna, da jo je moral deželni glavar zaključiti s pripomnjo, da naznani prihodnjo sejo poslancem pisnimim potom na dom. Povod burnim prizorom dali so najprej popravki zapisnika prejšnje seje, potem pa imunitetna zadeva deželnege poslanca in učitelja g. Jakliča

V koroškem deželnem zboru so, kakor smo že omenili, nemški nacionalci protestirali proti rabi slovenskega jezika na koroških sodiščih. Dotični predlog je stavil posl. Maks Burger. Proti temu predlogu se je oglasil poleg poslanca Grafenauerja, ki je odločno odbijal surove napade na koroške Slovence in njih pravice, tudi kršč. socialalec, Nemeč, Gabrijel Wein. Wein je rekel, da kršč. socialci so in ostanejo dobri Nemci. Nadalje pravi govornik:

Nemški nacionalci trdijo večkrat, da je nemška posest v nevarnosti, dejanja pa so dokazala drugače. Tudi tu se govori, da je narodni mir v nevarnosti, a to le kaže, kako gospóda umetno dela narodna vprašanja. Govornik meni, da je razporna točka, katero so privlekli v deželni zbor, prav notrajna stvar dveh odvetnikov. Gre se za to: ali ima slovenski odvetnik pravico, vlagati slovensko tožbo ali ne; če jo ima, je mu tudi deželni zbor ne more kratiiti, in izgubljen čas je, razpravljati o tem! Modriani nemških listov so hoteli dokazati, da slovenski odvetnik nima pravice, posluževati se slovensčine. — Tu odločuje postava. Pod to postavo je tudi ministerski predsednik, in zato je nepotrebno sklepati o tem. — S tem predlogom hočejo nacionalci samo nekoliko popraviti svoje nemštvo!

Ravno nemški nacionalci imajo najmanj pravice in povoda, se jeziti nad slovenskimi tožbami, ker se oni sami poslužujejo slovensčine, kadar se jim to zdi zanje primerno. Ob zadnjih deželnozbornih volitvah so oni izdali slovenski volivni oklic, ga razširili v tisočih izvodih in celo v mestu nabili nekaj izvodov. S tem so sami potrdili, da imajo Slovenci na Koroškem pravico do obstanka. — Nemški nacionalci ste izdajali slovenski časnik „Kmeti List“ in s tem pokazali, govoriti slovensko. Nemški gospodarji, tudi taki, ki so na predlogu podpisani,

iščejo slovenskih poslov in delavcev, ker so ti ceneji in boljši.

Nemškonalcionalna stranka se je pogajala z najhujšimi sovražniki Nemcev, s Košu ovci na Ogrskem, in tem ljudem na ljubo hoče zrtvovati 2 milijona Nemcev na Ogrskem. Tedaj nemški nacionalci nimajo pravice, se vznemirjati radi slovenskih tožb. Iz teh razlogov, pravi govornik, in ker naj deželni zbor deluje gospodarsko, a ne pospešuje narodnih razprtij, je zoper predlog posl. Burgerja in predlaga, naj se preide na dnevni red.

V nižje avstrijskem deželnem zboru je stavil posl. Weisskirchner nujni predlog, vsled katerega bi se določila pristojbina za vsprejem v občinsko zvezo, in sicer 400 kron za one, katere bi občina prostovoljno vsprejela v občinsko zvezo in ki so avstrijski podaniki; 800 kron za one, ki so inozemci; a 500 kron za one, katerim občina v smislu postave iz leta 1898 ne more odredi vsprejema v občinsko zvezo.

Dr. Lueger je izjavil, da bo kakor do sedaj, tako tudi za naprej zahteval od vsakega učitelja, ki bi hotel biti namreščen na dunajskih mestnih šolah, častno besedo, da ni somišljenik socialnih demokratov, kakor tudi ne somišljenik Wolfa in Schönererja.

Češki minister.

Kljub raznim dementijem, pravi „Narodova Politika“, da bo Začek imenovan češkim ministrom in da se vrše mej Začkom in Körberjem dotična pogajanja. Ako bi se mladočeški klub temu resno vpiral, tedaj bo imenovan češkim ministrom kak Čeh brez politične barve.

Neredi na lvovskem vseučilišču.

Pred nekaj dnevi so bili na lvovskem vseučilišču hrupni neredi. Rusinski vseučiliščniki so grdo napadli vseučilišnega rektorja in ga grdo zmerjali. Vsled tega jih je bilo 8 za vedno relegiranih iz vseučilišča. Zdaj se je začelo proti omenjenim tudi sodnijsko postopati. Proti temu pa se upirajo tudi poljski vseučiliščniki, češ, da se s tem krši pravica svobode vseučiliščnikov.

Kriza na Ogrskem.

Razmere med krono in Madjari postajajo vedno bolj napete. Lukacz ne ne postane ministerski predsednik. Prve dni tega tedna je Lukacz poročal cesarju o programu, katerega je sestavila deveterica, in o zahtevah gledè armade nahajajočih se v tem programu. Cesar je povedal Lukaczu, da ostane vedno na stališču, katero je bilo označeno v armadnem povelju. Naročil mu je ob jednem, da naznani to deveterici. Ta pa je ostala pri svojem programu, in je postal vsled tega položaj na Ogrskem silno resen. Madjarski listi pišejo jako bojevito. V prihodnjem tednu pride na Dunaju gledè Ogrske najbrže do jako važnih odločb.

Hrvatske zadeve.

Prenaglili smo se, ko smo, pisoč o slavnosti, ki se je vršila o priliki odkritja Starčevićevega spomenika, zabilježili veselo dejstvo, da so se hrvatske opozicijske stranke zjediniile. Do tega namreč ni prišlo. Prišlo pa ni do tega za to, ker je čista stranka prava stavila hrvatski stranki prava nesprejemljive pogoje. Čista stranka prava noče namreč ničesar slišati o bratski slogi, ki naj bi se gojila med Hrvati, Srbi in Slovenci in sploh med Slovani. Takih pogojev pa hrvatska stranka prava ni hotela vsprejeti in je tudi prav storila, da jih ni, ker zamorejo Hrvatje le od složnega postopanja vseh Slovanov računati na boljšo lastno bodočnost. Kdor dela proti slovenski slogi, ta dela gotovo tudi proti Hrvatju. Vodja čiste stranke prava je namreč znani dr. Frank, po katerega žilah se pretaka židovska kri in ki je svoje veroispovedanje tudi že menjal. Najnesrečnejša ura za naše brate Hrvatje je bila pač ona, v kateri se je približal ta človek pokojnemu hrvatskemu rodoljubu dr. Anti Starčeviću ter se mu tako prikupil, da je začel uživati njegovo zaupanje. Seve, da bi pokojnik o dr. Franku danes vse drugače mislil, ko bi bil še danes pri življenju. Dal Bog, da bi se naši bratje Hrvatje prej ko prej otresli tega človeka, ki napravlja na človeka utis, kakor da bi bil najet od najhujših sovražnikov hrvatskega naroda, da seje med njim vedno in vedno neslogo na najprefriganjši način.

Novi državni tajnik sv. Stolice in avstro-ogrski vnanji politik.

Rimski listi prinašajo vest, da je državnim tajnikom imenovan Mery del Val, dosedanji ravnatelj zavoda „dei nobili“, kjer se vzgajajo sinovi odličnih rodbin za papežev diplomatično karijero. O njem gre splošen glas, da bo nadaljeval politiko kardinala Rampolle. Tudi mu pripisujejo vnašanje v avstro-ogrski budoči politiki papeža Pija X. Nemški in

madjarski listi naše monarhije so ogorčeni na tem imenovanju in pogrevajo ono staro vest, da je grof Goluchowski svoječasno protestiral proti imenovanju imenovanega diplomata Merry del Val za papeževega zastopnika na Dunaju. Ako je bilo to res, potem je razvidno, kakove vspehe dosega avstrijska diplomacija na papeževem dvoru in kako znajo vpoštovati njene proteste! In prav je, da jih tako vpoštevajo. Saj sloni sedanje delovanje avstro-ogrške diplomacije samo na homomastično razkričani moči avstro-ogrskih Nemcev in Madjarov.

Grofu Goluchowskemu ni bilo dovolj, da je se svojim znanim veto proti izvolitvi Rampolle temeljito blamiral našo monarhijo ne le pred katoliškim, ampak pred vsem razumnim svetom, marveč je šel z novim protestom proti Mery del Valu po — novo blamažo. Nam, z našega slovanskega stališča more biti to le ljubo, ker je s tem dokazal sam Goluchowski, kako male vazavosti so velike nemško-madjarske pene in ker bo to gotovo lep nauk za avstrijske Slovane, kako lahko bi, ako bi bili zložni in jednotni v svojem nastopanju, uničili ono mōro, ki jih tlači v njih notranjem razvoju, in bi ob enem lahko z odločnim posezanjem dajali bolj slovanski značaj vnanji politiki monarhije.

Iz Vatikana.

Kardinalski konzistorij bode v mesecu decembru tega leta. Takrat bode papež imenoval tudi nove nuncijske za Dunaj in Lizabono. Naslednika msgr. Lorenzellija v Parizu bode imenoval po novem letu ali pa po obisku Loubeta v Rimu. Novi kardinali bodo baje msgr. Lorenzellij, msgr. Merry del Val in Calligari. Govori se tudi o promociji nadškofa v Beneventu in florenškega nadškofa. V decemberskem konzistorju papež razven msgr. Merry del Vala ne bode imenoval nobenega drugega kardinala, toda v drugem konzistoriju, kateri bode nekoliko mesecev pozneje, bode imenoval enega ali dva angleška kardinala (msgr. Stonor ali nadškofa v Vestminstru, msgr. Bourne), enega ameriškega kardinala (newyorškega nadškofa), enega avstro-ogrškega in enega nemškega kardinala. Ako se to res zgodi, potem bode plenum svetega kolegija, kateri ima šteti le 70 članov, prekoračen in vsi imenovani ne bodo mogli takoj dobiti rudečega klobuka.

Papeževa beseda.

Pij X. je vsprejel te dni dvornega svetnika Ludovika Pastor, ravnatelja avstrijskega zavoda za zgodovinsko raziskavanje. Ta mu je izročil izvod neke svoje knjige o zgodovini papežev od začetka srednjega veka in izrekel ob enem tudi upanje, da bo Pij X. še nadalje pustil odprt vatikanski arhiv učenjakom. Na to je odgovoril papež, da je njegova največja želja, da ostane vse pri starem, kajti „učenjaki naj le raziskujejo“, rekel je papež, „resnice se ni treba bati“.

Srbske zadeve.

Med skupščino in med kraljem nastal je zadnje dni nekaj konflikt. Tako poročajo namreč listi, ki bi radi videli v Srbiji same konflikte, od kar je prišel na srbski prestol mož odločno slovanskega mišljenja. Povod temu konfliktu bi bile dale namreč volitve, ali bolje rekoč, imenovanja v senat. Te volitve, ali imenovanja vrše se namreč tako-le: Skupščina predloži kralju imenik 16 oseb, od katerih določi kralj 8 imen, ki bi bili imenovani v senat. Istotako predloži kralj skupščini imenik 16 oseb, izmed katerih določi skupščina 8 imen, ki bi istotako bila določena za senat. Radikalci so navedli v svojem imeniku imena 16 najodločnejših radikalcev, dočim je postavil kralj v svoj imenik 16 liberalcev in naprednjakov. Večina skupščine pa bi hotela imeti v senatu 10 radikalcev, do česar pa na podlagi sestavljenih imenikov ne more priti. Vsled tega toraj konflikt. Posebno da razburja radikalce dejstvo, da je kralj postavil na prvo mesto svojega imenika ime bivšega ministra Jovan Jovanovića, ki je najhujši sovražnik radikalcev in ki je vodil tudi zadnje volitve v skupščino za časa kralja Aleksandra, pri katerih so bili izvoljeni sami liberalci, in je bil Jovanović tudi predsednik omenjene skupščine v dobi, ko se je izvršilo umorstvo kraljeve srbske dvojice.

Novi topovi za Srbijo.

Škodova tovarna v Plzinju je poslala Srbiji nove brzostrelne topove, ki so se tako dobro obnesli, da je sklenila vlada naročiti 60 baterij.

Krvavi izgred pri volitvah na Bolgarskem.

Na Bolgarskem se vrše volitve v sobranje. Pri teh volitvah toče kri. Po najnovejših poročilih bilo je že nad 400 oseb ranjenih. Ljudstvo je jako razjarjeno. Sultanovega hlapca.

Dogodki na Balkanu.

Bolgarsko prebivalstvo vseh občin, nahajajočih se na bolgarsko-turški meji, je pripravljeno na vstanek in na vojsko. Na mejo se pošiljejo močne vojne čete. Uradno časopisje sicer to zanika, ali temu zanikanju nikdo nič ne veruje. Tudi poročila, da pošilja Bolgarija rezerviste na dom, ne gre nobena vera. Istotako se ne smatra za resne nove sultanove ukaze do raznih poveljnikov turških vojnih čet, ki zaukazujejo strogo paziti na to, da se zaprečijo grozovitosti od strani vojaštva nasproti macedonskim kristijanom. Značilno je tudi to, da je sultan na noto, katero sta mu doposlala avstrijski in ruski poslanik in ki se nanaša na zadnje ukrepe avstrijskega in ruskega ministra za zunanje zadeve o pruni sestanka obeh vladarjev, odgovoril, da so zahteve od Turčije prestroge ter prosi, da bi se vsaj nekoliko omilile.

Domače in razne novice.

† Profesor Jakob Žnidaršič. — V Sarajevu je umrl te dni starosta tamonjih Slovencev, gosp. gimnazijalni profesor Jakob Žnidaršič. Pokojnik je bil navdušen narodnjak, središčina točka socialnemu življenju Slovencev v Sarajevu in je bil delaven tudi na literarnem polju. Blag mu spomin!

Imenovanje dveh tajnih svetovalcev. — Listi javljajo: Vojnemu vikarju škofu Belopotockemu, in sekcijškemu načelniku v vojnem ministerstvu, Röckenzaumu, je podeljen naslov tajnega svetovalca.

Odlikovanje in imenovanje. — Ministerski predsednik je kakor voditelj pravosodnega ministerstva imenoval pisarniškega oficijala na deželnem sodišču v Trstu, Emila Forchiassinija pisarniškim predstojnikom v Rovinju.

Za „Šolski Dom“ je prejelo naše upravnništvo: Saunig in Dekleva v Gorici 10 K.

Predsedništvo prejelo: Štefa Kinderčev v Gorici 20 K; Josip Ivančič na račun ustanovnine 100 K; Franc Sivec letnino 10 K; Nabrano v Gornji v liberalno-klerikalnem klubu v lesenem hotelu pri Hudajužni 7 K; F. L. v Gorici 4 K; Anton Koren, trgovec v Gorici 24 K; Robarjev Janez 20 K; Franc Orešec vodja pripravljalnega razreda 5 K; Josip Makuc v Gorici 8 K; Konjedic & Zajec 25 K; Jožef Gorjanc, gostilničar v Gorici 5 K; Anton Rudež 1 K; Karol Draščik, pekovski mojster 5 K; A. J. v Gorici 2 K; A. Krušič, krojaški mojster 10 K; Ant. Pečenko, veleposestnik in trgovec v Gorici 10 K; Bajec Alojzij, zasebni uradnik 1 K; Ivan Glešič, gostilničar v Gorici 5 K; F. O. v Gorici 6 K; Ludovik Premrou 2 K; Mat. Rutar, dež. sod. svetovalec 10 K; Jakob Gril 1 K; Leop. Reja, gostilničar v Gorici 2 K; France Gabršček, davkar v. p. 5 K; Josip Primšar, župnik v Podmeltu 10 K; Oskar Gabršček, državni poslanec 60 K; Jernej Kopač, svečar v Gorici 10 K; (toliko tudi za pogorelce v Bovecu); Fr. Franké, vikar v Oseku (po poštni hranilnici) 10 K.

Mesečnino so plačali: Franc Čufer, krojaški mojster 2 K; Gustav Novak, prof. na c. kr. gimnaziji 2 K; M. Gabrijelčič, dež. sodn. svetovalec 2 K; Andrej Tabaj, katehet 2 K; Janez Kokošar, župnik (za tri mesece) 6 K; dr. Fr. Žigon, prof. bogoslovja 2 K; Fr. Setničar, vodja v „Alojzijevišču“ 2 K; Ivan Mercina, vadnični učitelj 2 K; Jakob Čebular, prof. na c. kr. realki 3 K; Viktor Bežek, prof. na izobraževališču 2 K; Ant. Šantel, prof. na c. kr. gimnaziji 5 K; dr. A. N. Papež v Gorici 2 K; J. G. v Gorici 3 K; Jos. Zornik, trgovec v Gorici 2 K; Filip Pečenko kavarnar 2 K; dr. Franc Pavletič, odvetnik 5 K; Josip Ličan, kn.-naššk. kapelan 3 K; Ivan Drufovka 2 K; Hedžet-Koritnik 2 K; J. Gvajz, prof. na izobraževališču 2 K; dr. Andrej Pavlica, stolni vikar 5 K; Josip Fon, sodni tajnik 2 K; Fr. Sivec, vadnični učitelj (za tri mesece) 6 K; Ivan Pirjevec, računarski višji svetovalec 2 K; Leopold Bolko, veleposestnik in deželni poslanec 10 K; Anton Jakončič, veleposestnik in deželni poslanec 2 K; Alojzij Kovačič, katehet 2 K.

Presrčna hvala vsem gospodom darovalcem in podpirateljem. Dobra vzgoja naše mladine naj jim bo stotero plačilo za njihovo požrtvovalnost!

Toraj ušesa mu hoče nategnuti. — V predzadnjem vodniku „Gorice“ smo ponatisnili nekaj mest iz raznih člankov „Soče“, tičočih se „Krojaške zadruge“, v katerih je pisatelj istih trdil, da je belo to, kar je poprej trdil da je črno. A. Gabršček je označil to kot lumparijo in sleparstvo. Nastane vprašanje, kaj je pravzaprav A. Gabršček označil kot lumparijo? — list priobčuje posamezna mesta iz dru-

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“

Kdo

želi odstraniti vinske napake in bolezni?

Obrne naj se v mirodilnico (drogerijo)

A. Mazzolli,

v Gosposki ulici hiš. št. 6,

katera ima bogato zalogo naj-novejših in kemično čistih pripomočkov za ozdravljenje kakoršnihkoli vin.

Leop. Reja,

gostilničar „Pri Golubu“

na voglu ulice Morelli

Priporoča pr stna briska bela in črna vina. — Izborna kuhinja postreže o vsakem času z okusnimi mralimi in gorkimi jed li.

Zastopstvo za prodajo pravega ljubljanskega kislega zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi.

Anton Pucelj

brivec

priporoča svoji dve brivnici

na Travniku 21,

in

na Stolnem trgu 2.

Postrežba točna.

„Centralna
posojilnica“

v Gorici,

uradnje od 1 avg. naprej
od 8. zj. do 1. pop.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25.

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboj. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljivec prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Naznanilo preselitve

Naznanjam sl. občinstvu, da sem preselil svoj zobozdravniški atelje s prvim oktobrom v

Corso Giuseppe Verdi 19.

(poprej Vrtne ulice) nasproti ljudskemu vrtu in ordinujem od 9.—12. ure predpoludne in od 2.—5. ure popoludne.

Med. univ. dr. B. Pikel,

zobozdravnik v Gorici.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane svece I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključna vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Ravnokar je izšla

v zalogi

J. Blasnika nasl. v Ljubljani

VELIKA

PRATIKA

za prestopno leto

1904,

ki ima 366 dni.

Na svetlo dala c. kr. kmetijska družba.

Blasnikova „Velika Pratika“, ktero izdaja c. kr. kmetijska družba že nad pol stoletja, izhaja od svojega rojstva že čez sto let, je edinole prava, starodavna „Pratika“, ktero je mnogo let skrbno urejal rajni prvoboritelj Slovencev, dr. Janez Bleiweis in v. č. g. župnik Blaž Potočnik ter razni drugi učenjaki duhovskega in svetnega stanu. Ta „Pratika“ ima na prvi strani podobo sv. Jožefa kot uradno potrjeno varstveno znamko. Zatorej zahtevajte vedno le Blasnikovo „Veliko Pratico“, vsako drugo zavrnite kot nepravo!!!

„Vel. Pratika“ stane 24 v.

„Vel. Pratika“ stane 24 v.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti

v Pevni,

za Sošk. mestom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Prodá se motor

za štiri konjske moči

na parno silo

v prav dobrem stanu.

Cena je prav nizka. — Kjé, pové upravnístvo.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravejo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in sčipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izviračo bolesto.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madronu“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja.

Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4.— h	4 ducat (48 steklenic) K 14.— h
2 „ (24 „) „ 8.— „	5 „ (60 „) „ 17.— „
3 „ (36 „) „ 11.— „	

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim vspehom uporabljali kapljice sv. Marka, ter popolnoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič, župnik; Ilija Manič, opančar; Solija Vučelić, šivilja; Jožef Seljančič, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,

Markov trg šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Kapljice sv. Marka.